

Baragov katoliški dan v Clevelandu

Priloge za bližajoči se Baragov katoliški dan so v najboljši tek. Pripravljalni odbor svojih sejah določil v glavnem potezah ves program in razdelo posameznim odsekom. Število društev je že spoznavno, svoj sklep, da se korporativno udeležijo spreveda, druga svojo sejo v ta namen tepevci "Slovenije" in "Ilirijci" prijavili svojo pripravo, da povzdignejo slovesnost v cerkvi deloma na kulturnem vrhu.

Pred v glavnih obrisih je bilo: V soboto 29. junija popoldne bo slovesna sv. maša ob 9. uri se začne letna seja slovenskih katoliških kmetov v prostorih šole pri Vidu (Glass Ave.). Ta seja nadaljuje v soboto popoldne, sledijo bo slovesna sv. maša ob 9. uri pri sv. Vidu. Ker je slovesna prav posebej namenjena našemu rojaku Baragi, predsednik Baragovskega društva Rev. Frank Scheringer, iz "Ans-a, Mich. Cerkev" govori v angleščini bo imel govora v slovenščini, ki jo bo pokopani. V slovenščini pregovoril g. Alojzij Medic iz Lemonta.

KUPCI PLAČUJEJO ŠE EKSTRA, DA DOBE AVTOMOBIL

OPA v Clevelandu preiskuje slučaje, ko so ljudje plačali agenturam ekstra denar, da so dobili nove avtomobile. To je protipostavno, ker je vlada določila ceno avtom. Tak način kupčije je zdaj splošno razširjen in OPA skuša to zatreti.

Federalna sodnija ima na rokah 3 take slučaje v Clevelandu. Kupec je plačal v enem slučaju \$2,000 za Dodge avto, katerega cena je manj kot \$1500. V drugem slučaju je plačal kupec \$166 nad postavno ceno in v tretjem je plačal \$378 več.

Vse družinske očete bodo poslali iz armade

Washington. — Armadni poveljniki so ukazali, da se pošlje v civilno vojsko družinske očete in vse druge, ki so služili že 21 mesecev in ki so bili rekrutirani za armadno službo. Tisti, ki služijo doma, bodo takoj poslani v civil, oni pa, ki so onstran morja, bodo prišli domov do 31. avgusta.

Sirovo maslo in sir bosta dražja danes

Washington. — OPA naznanja, da stopijo danes v veljavo višje cene za sirovo maslo in sir. Sirovo maslo se po dražji za 11 centov pri funtu in sir za 6 centov pri funtu.

Uradno OPA se ni tega naznanila, pričakuje se pa to še danes

Povedal pa je to nek uradnik OPA. Direktor za stabilizacijo, Chester Bowles, je dovolil te višje cene še 29. maja, toda dneva podražitve takrat ni določil razen za mleko, ki se je že podražilo za 1 cent pri kvantu lačinoma po vsej deželi.

Na Italijo je treba paziti, priporoča Molotov ministrom

TO PŠENICO SE SEJE ENKRAT NA VSAKE 3 LETA

New York. — V Rusiji so poskušali vzgojiti pšenico, ki se jo seje samo enkrat na vsake tri leta, pa vendar vsako leto obrodi. Iz Rusije zdaj poročajo, da so bili uspehi sijajni in da je ta problem faktično že rešen.

V okoliščini Moskve so zadnji dve leti pridelovali tako pšenico, ki se je izvrstno obnesla. To pšenico so dobili na ta način, da so pridelali pšenico na polju, ki je bilo pridelano pred 3 leti. Pšenica je dala kako vso, divja rastlina pa trdnost ali odpor.

Vihar z nalivom je včeraj zadel Cleveland

Nad Greater Clevelandom je sinoči divjala deževna nevihta, ki je prizadela mesto in okoličnik veliko škodo. Od 5:40 pa do 6:25 zvečer je bil Cleveland središče nevihte. Sapa je divjala 40 milj na uro in v več hiš je udarila strela. Vremenski urad poroča, da je padlo v tem času 2.27 palcev dežja.

Na obrežju Edgewater parka je močan val potegnil v jezero dva avtomobila. Obrežna straža bo danes skušala najti avta v vodi. Sicer ni bilo policijski naznanjenih nobenih poškodovanih oseb, pa se hoče obrežna straža prepričati, če ni bila v avtih kaka oseba.

Najbolj je divjal vihar po zapadni strani mesta, v Lake-woodu in Rocky River. Ljudje poročajo, da je v stotine hiš vdrla voda in poplavlila kleti. Po cestah je bilo toliko vode, da celo ulična železnica ni mogla voziti za nekaj časa. Nad 500 hiš je bilo brez telefona, ko je vihar pretrgal žice.

V Berea in okoličnici je stala v nekaterih hišah voda do 5 čevljev visoko in škodo cenijo nad \$50,000.

Na več krajih mesta je močan sapa podrli drevje. Več cest je bilo brez luči, ravno tako tudi mnogo rezidence, ko je vihar potrgal žice.

Na cesti ob jezeru, to je od 9. do 140. ceste se je pokvarilo do 50 avtov, ko je prišla voda v motorje. Po cesti v Gordon parku je drla voda kot v potoku od enega robnika do drugega.

NOVI GROBOVI

Louis J. Marolt
V soboto zjutraj je umrl v Lakeside bolnišnici Louis J. Marolt, dva in pol meseca star sinček družine Louis in Barbara Marolt iz 14618 Thames Ave. Poleg žalujočih staršev zapušča sestro Joan Louise in več drugih sorodnikov. Pogreb bo jutri popoldne ob 12:30 v železovega pogrebnege zavoda na 152. cesti v cerkev sv. Jeronima in na Kalvarijo.

Vedno imejte v spominu, da je boljše biti minuto počasnejši kot pa sekundo prehitri in to posebno velja pri prehodu čez cesto, kjer drvi na stotine avtov in drugih vozil.

Zed. države hočejo izročiti vse tajnosti atomske bombe

Zahtevajo samo garancijo, da ne bo noben narod to rabil za vojno

New York. — Zed države so po svojem zastopniku Bernardu Baruchu predložile koncilu združenih narodov svoj namen, da so pripravljene izročiti vse tajnosti atomske sile komisiji združenih narodov ter uničiti vso zalogo atomskih bomb, če se ves svet izreče za to, da se atomska sila ne bo uporabljala v vojni.

Kot prvi pogoj pa zahtevajo Zed. države, da se vseh 5 velesil pri varnostnem koncilu odpove svoji pravici vetiranja v zadevah, tikajočih se atomske sile ter določijo kazni za kršilca.

Kot so izjavili zastopniki štirih velesil, so pripravljene to storiti, edino o Rusiji se ne ve, kaj bo storila. Edino ta se je do zdaj posluževala pravice vetiranja in ako bo vztrajala še naprej na tem, bo ta načrt padel v vodo.

Kanadski poslanec je spoznan krivim vohunstva

Montreal. — Fred Rose, edini komunistični poslanec v kanadskem parlamentu, je bil od porote spoznan krivim, da je tekom vojne dajal vladne tajnosti Rusiji. Porota se je posvetovala samo 31 minut. Sodisce bo izreklo obsodbo v četrtlet. Največ, kar more dobiti, bo 7 let ječe.

Toda v septembru pride zopet pred sodisce in sicer bo zatožen štirih prestopkov vladnih tajnosti v zvezi z vohunstvom Rusije. Vsak teh prestopkov nosi po 7 let zopora.

Iz raznih naselbin

Chisholm, Minn. — Pred časom je tukaj umrla Mary Rupp, stara 64 let, doma iz Leskovca pri Litiji.

Bridgeport, O. — Pokojni Joseph Snoy, ki je umrl v bolnišnici v Martins Ferryju zadnji petek, je bil rojen 3. jan. 1894 v žalni pri Grosuplju. Umrl je 36 ur po operaciji na želodčnih ulcish. V Ameriki je bil 36 let. Tukaj zapušča ženo, tri sinove, hčer in mnogo priljateljev.

Ambridge, Pa. — Dne 6. jun. je umrla Barbara Jakše, stara 70 let, doma iz Potoka, fara Vavtvas. Mrtvo je našel v postelji njen sin. Tukaj zapušča dva sinova in hčer, en sin pa je padel v zadnji vojni.

Superior, Wyo. — Dne 3. junija je umrl Anton Pirnar, star 78 let, doma iz Poljan pri Smarjeti, Dolenjsko. Bil je star nasebjenec in dobro poznan v tej okolici.

St. Louis, Mo. — Dne 13. maja je umrl George Racki, star 53 let, doma nekje iz Istrije. Bolezen si je nakopal v majni. Malo pred njegovo smrtjo se je vrnil v civilno življenje njegov 21-letni sin, ki je kljub svoji mladosti v zadnji vojni veliko poskusil in bil dvakrat ranjen.

Sovjetski komisar Molotov je presenetil ministre s tem, da je pripravljen debatirati glede mirovne pogodbe z Avstrijo.

Pariz. — Sovjetski zunanji komisar Molotov je nena doma prišel na dan v izjavo, da ministri štirih velesil, ki so se zbrali h konferenci v Parizu, vzamejo v pretres tudi mirovno pogodbo z Avstrijo. Istočasno je pa zahteval, da je treba pazno motriti politični položaj v Italiji, da se prepreči zopetna pojava fašizma.

Ta koncesija Sovjetske Unije glede Avstrije je ministre presenetila. Še zadnji mesec ni hotel Molotov tekom zborovanja ministrov nič slišati o kaki mirovni pogodbi z Avstrijo rekoč, da je treba Avstrijo študirati kot problem.

Molotov je kazal na dogodke zadnjih dni v Italiji in rekel, da so hoteli monarhisti in fašisti prepričati ustanovitev republike ter opomnil ministre na deklaracijo v Moskvi z leta 1943. Takrat so ministri Anglije, Zed. državi in Rusije podali izjavo na Italijo rekoč, da se mora fašizem popolnoma streti ter dati narodu priliko, da ima zastopstvo v svoji vladi.

Ameriški državni tajnik Byrnes je rekel, da nimajo Zed. države nič proti intervenciji v Italiji, ako bo potreba take akcije, da pa ima na rokah zagotovilo, da ima italijanska vlada položaj popolnoma v rokah in republik je garantirano življenje. Ministri so se sestali v debati v soboto za dve uri in pol, potem pa so sejo prestavili na ponedeljek.

Kakšen bo uspeh te konferenice se ne more še reči. Ko so se prvič sestali v soboto, so bili videti ministri dobro razpoloženi. To bo najbrže zadnji poskus velikih štirih, da napišejo mirovno formulo za Evropo.

Ko so stopili ministri v zborovalno dvorano v luksemburški palači, so si prijazno stiskali roke in se smehljaje pozdravljali po 29 dneh, ko so zaključili zborovanje brez vsakega uspeha.

Ena glavnih točk pri tej konferenci bo odločitev glede bodočnosti Trsta.

Francoski delavci so za 25% poviška

Pariz. — Francoska delavska federacija, ki je v rokah komunistov, zahteva za svoje člane 25% poviška v mezdi. Federacija zahteva to od 15. junija na pre, ne glede na to, kdaj bo povišanje odobreno.

NA CESTI IZGUBI TUDI GUVERNER SVOJO OBLAST NAD AVTOMOBILI

Warren, O. — Kadar stoji kdo ob robu ceste in daje z roko znamenje mimo vozečim motoristom, naj bi se ga usmili in ga pobrali, dobi morda komaj enega izmed 100, da ustavi in ga pobere. Je nevarno, ker človek nikdar ne ve, koga bo pobral. Le prevečkrat se namreč ponovi baljenje o jezui in lisici. Na nosu pa pa tudi nima nič zapisano, če je pošten človek ali ni.

Nekaj takega se je zadnji teden primerilo tudi našemu guvernerju Lauschetu. V petek bi moral biti ob 4 popoldne v tem mestu. Dve milj pred mestom se je pa njegov avto skujal in ni hotel naprej. Ni bilo druge, da se je spoštovani gospod guverner postavil ob rob ceste in začel s palcem desne roke apelirati na mimo vozeče, naj bi ga vendar kdo pobral. Več kot eno uro je moledeval, pa ga ni bilo Samaritana, ki bi se ga usmili. Končno se pa ustavila s svojim avtom dva mlada fanta, ki se na vsa usta režita guvernerju, rekoč: "Kaj pa je, gospod guverner, ali ste se izgubili?" Po jihu hudo poškodovan in se je vedal jima je zadrego, nakar sta zadnje mesece zdravil v Coral ga naložila na svoj avto in ga Gables, Florida. Tako je družidelpeljala v Warren, kamor je na Bandi po dolgih letih zopet dospel ravno 2 uri in 5 minut prepozno za govor.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Poroka—

V sredo ob 10 se bosta poročila v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. Louis Urbas Jr. in Louise Kapel. Zenin je sin poznane trgovske družine Mr. in Mrs. Louis Urbas iz 17305 Greenwood Ave., nevesta je pa hčerka družine Mr. in Mrs. Louis Kapel iz 19215 St. Clair Ave. Zenin je služil pri marinah in se je udeležil mnogih bojev na Pacifiku, kot na Iwo Jimu in drugod, ter se po 4 letih vrnil zdrav domov. Nevesta je pa diplomirana bolničarka. Po poroki oddida novoporočenca ne potovanje za nekaj dni, nato bosta pa prevzela in vodila Urbasovo trgovino. Sorodniki, prijatelji in znanci so prijazno vabljeni k poročni maši. Želimo jima vse najboljše v novem stanju.

Maša za 30-dnevno—
V torek ob 8 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. maša za pokojnega Johna Debevec ob priliki 30-dnevne njegove smrti.

Teto Ede—

Frank Kožuh, ki se nahaja med begunci v Italiji, bi rad zvedel za naslov svoje tete Johane Sečnik. Ako se nam zglaši, ji pošljemo pismo, ki ga ji je poslal stričnik.

Graduiranka—

Miss Rose Vatovec, hčerka poznane družine Mr. in Mrs. John Vatovec iz 10801 Prince Ave. je graduirala iz John Adams višje šole. Naše čestitke!

Nova trgovina—

Mr. in Mrs. Peter Bukovnik sta prevzela trgovino na 7316 Broadway Ave. Prodajala bosta vino, pivo in vsakovrstne mehke pijače. Mr. Bukovnik je brat znanega fotografa Johna Bukovnika na 185. cesti. Rojakom v Newburghu se toplo priporočata za obisk njihju prodajalne, ki se nahaja tik državne prodajalne za žganje.

V bolnišnici—

Mrs. Ida Brožič se nahaja v Charity bolnišnici soba št. 201. Prijateljeje jo lahko obiščejo.

Pobiranje asesmenta—

Tajnica društva sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ bo pobirala asesment nocoj od 6 do 7 v šoli sv. Vida soba št. 2.

Iz Colorade dospeli—

Iz gorate Colorade se je vrnila Mr. Lawrence Bandi, ki je pred 2 mesecema odpotovala k svojemu sinu Rev. Bonaventura Bandi v opatijo sv. Križa, Canon City, da si nekoliko utrdi svoje rahlo zdravje. Z njo je dospel tudi sin Rev. Bonaventura, da preživi par dni v družbi staršev, bratov in sester, nakar odpotuje v Newark, N. J. po naročilu predstojnikov. Včeraj, na Očetovski dan, je prišel s častnim odpustom k svoji soprogi Mary Ann roj. Bandi in 19 mesecev stari hčerki S-Sgt. John R. Daničić, sin Mr. in Mrs. Daničić iz Warrensville, O. Leta 1945 je bil v zrakoplovski nezgodi v Franciji, moral biti ob 4 popoldne v tem mestu. Dve milj pred mestom se je pa njegov avto skujal in ni hotel naprej. Ni bilo druge, da se je spoštovani gospod guverner postavil ob rob ceste in začel s palcem desne roke apelirati na mimo vozeče, naj bi ga vendar kdo pobral. Več kot eno uro je moledeval, pa ga ni bilo Samaritana, ki bi se ga usmili. Končno se pa ustavila s svojim avtom dva mlada fanta, ki se na vsa usta režita guvernerju, rekoč: "Kaj pa je, gospod guverner, ali ste se izgubili?" Po jihu hudo poškodovan in se je vedal jima je zadrego, nakar sta zadnje mesece zdravil v Coral ga naložila na svoj avto in ga Gables, Florida. Tako je družidelpeljala v Warren, kamor je na Bandi po dolgih letih zopet dospel ravno 2 uri in 5 minut prepozno za govor.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)1117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00.
Četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 118 Mon., June 17, 1946

Mihajlovičev proces je nevarna igra

Danes najdete malo ameriških časopisov, ki se ne bi javno pognali za generala Mihajloviča, ki sedi pred sodnim stolom v Belgradu, zatožen od komunistične Titove vlade veleizdaje. Videti je, da v Ameriki nihče ne verjame tej obtožbi, prvič zato ne, ker Amerikanci ne verjamejo, da bi človek, kot je Mihajlovič, ki je prebil ves čas vojne po brlogih in jamah in ki se ves čas nemške okupacije ni umaknil iz svoje domovine, in drugič, ker ne morejo verjeti, da bi bil kak srbski domoljub izdajalec domovine.

Oni dan je eden vplivnejših komentatorjev zapisal, "da če bi bil Mihajlovič res izdajalec in bi sodeloval z Nemci, kot ga obtožuje Titova vlada, potem se ne bi skrivaj pet let po brlogih, ampak bi mu naciji preskrbeli kako lepo in udobno palačo."

Odlična kongresnica Frances Bolton iz Clevelanda, je oni dan vstala v poslanski zbornici in rekla: "Najmanj, kar moremo mi storiti kot narod je, da zahtevamo pravično obravnavo za Mihajloviča."

In kaj misli o tej "obravnavi" — proti Mihajloviču ameriško časopisje, je za zgled sledeči članek iz Cleveland Press-a, največjega ameriškega dnevnika v tem mestu, ki ga prinašamo tukaj v prevodu. Iz tega članka se jasno odraža mnenje ameriškega naroda napram sedanjim vladam v Jugoslaviji in to mnenje je zelo slabo spričevalo za našo staro domovino. Bojimo se, da bo ta senca padla tudi na nas ameriške Jugoslavoane, zlasti še, ker Amerikanci dobro vedo, kako se nekateri naši rojaki še vedno potegujejo za Titovino. Značilno je, da so ameriški listi, ki so včasih še precej naklonjeni pisali o Titu in njegovih partizanih, sedaj napravili popoln obrat. Seveda, spregledali so in zdaj toliko bolj udrihajo po Titušu. Prav za prav, zdaj pišejo resnico, dočim so prej samo ponavljali komunistično propagando. Ameriška Domovina je pa eden izmed redkih listov, ki ni niti za picico spremenila svojega mnenja o Titu in njegovih namenih z Jugoslavijo ter ima zdaj zadoščenje, da se ni motila v svoji sodbi. Dokaz temu so vsi ameriški časopisi razen par izredno komunističnih ali sopotniških.

Torej čitajmo, kaj piše o tej slavni obravnavi proti Mihajloviču Cleveland Press:

"Obravnava proti gen. Mihajloviču, ki so jo začeli v pondeljek v Belgradu, smrdi do neba. V pravem pomenu besede ni jugoslovanski domoljub tisti, ki je na zatožbi, ampak je komunistična diktatura, ki ga je obtožila sodelovanja z Nemci. Vsa znamenja kažejo, da je postopanje sodnje samo maska za obsodbo, da se obsodi zatožene in da se oblati ameriške in angleške uradnike in častnike. Ako bo obravnava brez justice, potem bo stal diktator Tito in njegov komunistični režim obtožen pred vsem civiliziranim svetom.

Obtožba proti Mihajloviču sloni v glavnem na takozvanem priznanju in zaplenjenih listinah. Toda "priznanje" v katerikoli totalitarni državi je sumljivo radi trpinčenja, s katerim teroristična policija obdeluje svoje žrtve. Ponarjanje dokumentov je pa itak v navadi.

Poleg tega je zločin sodelovanja s sovražnikom prav lahko "dokazati" proti gerilcem. Način gerilskih bojev vključuje do gotove mere kot "sporazum" s sovražnikom, s katero metodo neredne čete prežive ter dobe material za bojevanje. Gerilci so tudi slabo oboroženi in nimajo prevoznih sredstev, zato se doslikrat umaknejo, kar se potem lahko izrablja proti njim kot "dokaz," da so pomagali sovražniku. To je bil fakt o partizanih, ki so bili vodeni od komunistov in toliko bolj kot pa o Mihajlovičevih četnikih.

Seveda, pri tem je treba dokazati, če gerilci v resnici škodujejo sovražniku. Niti najmanjšega dvoma ni, da so Mihajlovičeve čete ponovno, čeprav ne neprestano, škodovali Nemcem ter so doprinele h končni zmagi zaveznikov. Pomagale so rešiti Rusijo s tem, da so se sprijele in držale nemške divizije v Jugoslaviji, ki bi bile drugače lahko poslale na vzhodno fronto. Pomagale so ameriškim in angleškim četam do zmage v afriških bitkah s tem, da so presekale glavne nemške prevozne linije v Jugoslaviji.

Poleg teh splošno znanih faktov je še posebna informacija od angleških in ameriških vojaških misij, ki so živlele in delale z Mihajlovičem. Na razpolago je tudi pričevanje več kot 200 ameriških armadnih letalcev, ki so bili rešeni po Mihajlovičevih četah. In vsi ti izjavljajo iz osebne izkušnje, da so se četniki res borili proti Nemcem.

Značilno je to, da je Titova vlada ignorirala zahtevo državnega oddelka, da se dovoli tem angleškim letalcem pričati v obrambo Mihajloviča.

Rezultat te takozvane obravnave bo ta, da ima navidezna evidenca, katero je diktatura podala proti Mihajloviču, namen prikazati ameriške in angleške častnike kot del "zarote," da se je boril proti komunističnim partizanom namesto proti Nemcem. To sliči znani propagandi iz Moskve in Belgrada, da se oblati zapadne zaveznike.

Vse to je umazana igra — ne samo umazana, ampak nevarna."

Odpri srce, odpri roke. . .

Joh, joh — še malo se moram pomuditi pri "sopotnikih". Prosim potrpljenja — na vse strani.

COLUMBIA je mesečno generalno glasilo Kolumbovih viteзов. Za mesec junij ima svoj uvodnik povečen — sopotnikom! Vesel jih je — dajmo se še mi nekoliko povesečiti z veselimi. Dva odstavka od tam:

"Kremlin in njegova banda začenjata dobiti pravi obraz v časopisih. Celo neki 'liberalci' (širokogrudni ljudje) so začeli oprezne postajati pred obzidjem Kremlija. To je vse šelše začetek, toda mi prerokujemo, da bodo nekateri dosežani 'sopotniki' sami nad Stalinom z bikovkami in jermeni, ko bo enkrat njegova odbijajoča slika cela pred njimi. Zakaj sam pekel ne zmote take resnične jeze, kot je zmožna nedolžna duša, ki se je 'ujela'."

To je prvi odstavek. Drugi je pa prvega podoben:

"Mi prav z veseljem pričakujemo te prostovoljne rekrute, da bodo vstopili v ognjeno brigado (zoper Stalina). Prav radi jim bomo prepustili čelade, sekire, škafe in rogove, da bodo lahko naskakovali Stalina. Saj mi zase imamo dosti drugega dela, kot da moramo gati oženj sovražstva, ki ga podžiga Stalina nova propaganda. Katoliški tisk je napravil več ko svojo dolžnost, da je stal na straži, ko nihče drug ni kazal posebnega zanimanja. Kakor hitro bomo toorej uverjeni, da je tem novim našim zaveznikom, namreč spreobrnjenim sopotnikom Stalinovim, lahko zaupati, bomo z mirno vestjo začeli kaj drugega pisati, komunistično gospodo bomo pa pustili na milost in nemilost nekdanjim sopotnikom, ki jih je ta gospoda izdala in jim natrosila peska v oči."

Zaplot je prepričan, da gornji odstavek z veseljem podpisuje tudi urednik in vsi dopisniki Ameriške Domovine, kakor ga z veseljem podpisuje Zaplot sam. Saj se tudi med našimi ljudmi pojavljajo "razočarani sopotniki," ki sicer še ne škripajo z zobmi, kadar pomislijo na svoje polpretekle navdušenje za razno komunistično "osvobajanje," pač pa so že tako daleč, da pravijo: S politiko ni nič . . . nobene strani ne bomo več podpirali . . . vsi so glih . . . v Ameriki smo . . . zase skrbimo . . . one TAM pa pri miru pustimo . . . na nobeno plat ne bomo nič več dali . . . vsi so glih.

Kako je zapisala COLUMBIA? "Vse to je šele začetek, ampak ko bo CELA Stalinova slika jasna . . ." Mi bi dodali: Ko bo CELA Titova slika jasna . . . Ne, za ljudi z odprtimi očmi je že jasna . . . toda 'sopotnik' ne more odpreti oči, kadar bi sam hotel . . . Stalin in Tito in taki . . . morajo priti s kolom, potem pojde.

Tudi Ameriška Domovina je med tistimi katoliškimi časopisjem, ki je storilo — po trditvi COLUMBIJE — več ko svojo dolžnost. Čast ji, pa naj reče kdo, kar hoče. Ni se ustrašila groženj, ko so mnogi mnogi drugi bežali pod klop in milo tarnali, da gasiti komunistični ogenj po vseh gasilskih postajah — ni krščansko . . . Še na samega papeža so bolj ali manj postrani gledali, ko je dajal gasilec komunističnega ognja korajžo, kadarkoli se je kje pojavil.

Upamo, da bodo tudi ti "naši" sopotniki komunistov nekoč še naši zavezniki, kakor bi morali že davno biti.

Resnica končno vedno prodre, smo že velikokrat brali. V tej zvezi je zanimivo, kar piše v svoji koloni v škofijskih tednikih Father M. Gillis. Priporoča, kako piše neki protestantovski veljak, dr. Fosdick, češ, da je cepljenje med protestanti v razne sekte več ko dovolj. Protestante so mislili, da bodo toliko bolj naprej prišli, kolikor več verskih sekt bodo napravili. Vsak se je lahko izmislil kako novo "vero" in je mislil, da s tem protestantizmu koristi. Zdaj bridko toži protestant dr. Fosdick, da je v Ameriki nad 250 protestantovskih sekt — čas je, da se s cepljenjem preneha . . .

K tej bridki tožbi dostavlja Rev. Gillis tele besede:

"Ko smo to čitali, smo se čutili manj osamljene. Katoličani smo gnali to reč že svojih 400 let. Toda kakor je pač že navada, zdelo se je, da nas nihče ne posluša. Toda zdaj prihaja na dan, da nekateri zares napredni misleci priznavajo, da smo katoličani imeli prav. Če ponavljamo eno in isto reč eno generacijo ali dve, eno stoletje ali dve ali tri — končno nas nekdo vendar sliši. Še vedno je upanje, da nas bo svet došel — če mu damo dosti časa."

Tako pravi Rev. Gillis glede protestantov, ki niso hoteli poslušati dobrih nasvetov katoličanov, pa so se ujeli v svoje

lastne mreže. Zdaj jamrajo.

Tako bo treba tudi potrpežljivo počakati, da se razni "sopotniki" ujamejo v svoje lastne mreže — potem bo tako kakor prerokuje COLUMBIA.

Torej, ljubi sopotniki — le za nami! Počasi, pa gvišno!

No, saj se zavedamo, da nihče ne prizna rad svoje zmote. Tudi je težko utihniti, ako je kdo vaju, da svoja usta na široko odpira. Zato pri mnogih sopotnikih njihovo razočaranje ne pride kar naravnost na dan, ampak se skušajo izvijati iz svojih mrež, kamor so se ujeli, z raznimi izgovori. Ali pa s tem, da naenkrat začno o čem drugem pisati in govoriti, nič več ne proslavljajo kakega Stalina ali Tita. Hudo je pač, če je človek razočaran!

Hrvatski duhovnik Rev. Šeparović je bil tudi velik titovec. Pred kakim letom dni so hrvaški komunistični in sopotniški listi prinašali njegova titovska pisma z veliko slastjo in jih molili pod nos svojim protititovskim rojakom. Rev. Šeparović je bil namreč ameriški vojaški kaplan in je imel tam po Italiji mnogo opraviti s Slovenci, izgnanci, begunci, vojniki in ujetniki in tako dalje. Bil je resnična bela vrana med hrvaško ameriško duhovščino — držal je s partizani . . .

Zdaj se je vrnil in je popisal vse svoje obilno razočaranje v kanadskem "Hrvatskem Glasu" — ki je bil tudi do nedavno sopotniški list.

Pa ni vsakemu tako lahko priznati, da — se je ujel . . .

Švica je bila poslala neko (Dolje na 3 strani)

SLOVENSKA LOVSKA
ZVEZA

ZAPISNIK
seje Slovenske lovske zveze vršice se 12. maja 1946 v Barberton, Ohio.

Solovec predsednik Joseph Lekšan otvoril sejo ob 10:45 dopoldne. Seje so se udeležili sledeči zastopniki: za Rainbow Hunting klub sta Joseph Fortuna in Anton Zabukovec; za Euclid Rifle klub Frank Kastelic in John Šetina; za Slovenski lovski klub Barberton sta Anton Klančar in John Lukežič. Navzočih je bilo sedemdeset več članov od Rainbow Hunting kluba in Slovenskega lovskega kluba Barberton, da bodo s paznim očesom sledili poteku seje ter če potrebno tudi pomagali s svojimi nasveti, ki so jih nanizali tekmolet kot dobri in agilni člani naše zveze.

Solovec predsednik poudarja in apelira na zbornico, da predno gremo z delom naprej, naj bi bili vsi, ki bodo stivali kakšne predloge ali se udeležili debate, kratki in jedrati v svojih govorih. Zbornica vzame njegovo priporočilo z veseljem na znanje.

Čitan je bil zapisnik seje iz leta 1945, ki je bil sprejet kot čitan na predlog solovca Joseph Fortuna in podpisan po Frank Kastelicu.

Solovec predsednik vpraša zbornico, kako naj zborujemo, ali po starem redu ali ima kateri izmed zastopnikov kako drugo priporočilo o zborovalnem redu.

Solovec Anton Klančar predlaga in Joseph Fortuna podpira, da zborujemo po našem starem redu, ki je najbolj pripraven in privlačen za nas. Zbornica soglasno sprejme predlog. Razmotriva se o točkah, ki smo jih na prejšnjih sejah nekoliko spremenili. Posebno točka "O metanju golobov" se zbornici ne vidi umestna tako kot je dosedaj. Po daljšem razmotrivanju stavi solovec Anton Zabukovec predlog, da se isto porusi, (Soberjev pred-

log) ter naj se sprejme zopet stara točka, ki se glasi, da se golobe spuščajo od "desne na levo." Predlog podpirala solovca J. Šetina in J. Lukežič. Predlog je bil enoglasno sprejet.

Solovec A. Klančar se strinja s predlogom ter poudarja, da je bil on vedno za staro točko in apelira na zbornico, da glasuje za isto, dasi je nismo v večih slučajih hoteli razumeti, kot je bila naša dolžnost pri tekmah. V razpravo poseže še več solovcev, ki vsi utemljujejo, da je stara točka bolj privlačna za nas v vseh ozihih.

Solovec predsednik pojasnjuje, da nam večkrat stroji delajo neprilike, kar se pa v tem oziru ne da dosti odproči, ampak apelira na zbornico, da smo v tekmah ali doma pri vajah pazljivi ter šele potem, če se bomo vsi skupaj skušali držati reda, nam bo šele to v čast in priznanje od prijateljev našega športa.

Solovec J. Lukežič stavi predlog, istega podpira, solovec J. Klančar, da gre predlog o tej točki na glasovanje. Tako je zbornica enoglasno odglasovala za staro točko, ki je bila v veljavi od početka pa do leta 1942, ko je bila zbornica sprejela predlog solovca Soberja, ter se je točka spremenila v toliko, da se je golobe spuščalo (metalo) sem in tja, tako da strelec ni vedel, od katere strani bo golob priletel.

Ker so s tem tudi vse nadaljnje točke sprejete v zadovoljstvo zbornice, pridejo na dnevni red poročila zastopnikov posameznih klubov. Za Rainbow Hunting klub poroča solovec J. Fortuna o aktivnosti kluba ter o težkočah s streljivom, ki ga ne moremo dobiti, vendar pa poudarja upanje, da se razmere v tem pogledu kmalu izboljšajo, ker ne vidi nobene zapreke, zakaj bi ne mogli sedaj dobiti streljiva, ko je vendar vojne že konec. Enako poročata tudi zastopnika za

Euclid Rifle klub ter pravita, da so imeli nekaj obljubljenega od njih starega trgovca, ker pa je on sedaj prodal trgovino, sedaj ne vedo pri čem so. Omenjata pa, da kakor hitro bodo kaj dobili, da bodo o tem tudi poročali.

Za Slovenski lovski klub Barberton poroča solovec A. Klančar nekoliko bolj zadovoljivo v tej zadevi ter omenja, da imajo priliko dobiti od 500 do 4,000 nabojev od njih trgovca, kar je seveda zelo pohvalno in priznanja vredno. Zbornica dalje razmotriva, kako bi se v tem oziru moglo odproči ostalima kluboma, da bi se tudi zanje dobilo naboje. Ker pa se o tem ne more ukreniti ničesar gotovega, solovec predsednik zaključuje debato ter vpraša zbornico, kaj se naredi s poročili zastopnikov. Solovec J. Lukežič predlaga in solovec J. Šetina podpira, da se poročila zastopnikov sprejme. Zbornica sprejme poročila enoglasno.

K besedi se priglasi solovec A. Zabukovec, ki poudarja, da se zaradi zaprek, katere nam ne dopuščajo nabaviti si nabojev za naš šport, kot smo že zadnje sejo (1945) gojili upanje, stavi predlog: da se radi težkoč, ki jih imamo pred nami, opusti vse aktivnosti do prihodnjega leta (1947). Predlog podpirala A. Klančar in F. Kastelic. K debati se oglasi tudi solovec tajnik, ki govori v prilog tega predloga ter stavi dodatek, ki pravi: V slučaju, da si nabavita ostala kluba naboje v zadostnem številu do zadnjega junija, naj se tekme vrše po redu kot navadno. Po preteku tega roka, če se kluba ne priglasi v pripravljenosti, postane predlog solovca Zabukovca polnomočen.

Ker solovec Zabukovec sprejme ta dodatek, da solovec predsednik predlog na glasovanje, ki ga zbornica enoglasno sprejme.

Solovec predsednik pojasnjuje zbornici o točki "Plača odbora" ter pravi, da je naše Glasilo dvignilo ceno istemu, ker je bil solovec tajnik vedno plačan sorazmerno kot je bila cena glasila, je sedaj upravičen do višje plače. Solovec Klančar predlaga, da ostane stara plača, da naj se tajnik sam izjavi, če bo zadovoljen s staro plačo za ostalo leto, za naprej pa naj se mu plača kot je cena glasila.

Solovec tajnik poudarja, da ni treba za ostalo leto prav nič ukrepati, ker je bila plača že tako obdorena na zadnji seji. (Prejel plačo \$5 za leto 1946.) Drugače pa je že tako sklenjeno, da se mu plača glasilo in se mu je torej plača sama dvignila, zato ni treba o tem ničesar več ukrepati. Zbornica se zadovolji s tem pojasnilom in preide na volitve odbora.

Solovec L. Boštinar in J. Zupce apelirata na zbornico naj kar enoglasno izvoli stari odbor. Ker je solovec predsednik med tem že nomiran, sprejme isto tako tudi solovec tajnik. Zbornica enoglasno izvoli za predsednika solovca Joseph Lekšana; za tajnika pa solovca Fred Krečiča. Prihodnja letna seja se bo vršila pri Rainbow Hunting klubu. Glasilo ostane še vedno Ameriška Domovina, kateri se zbornica ob tej priliki iskreno zahvaljuje za vso naklonjenost skozi vsa leta zvezejnega obstoja.

Solovec J. Fortuna predlaga, da ostane še za naprej vse zvezino premoženje v oskrbi solovca predsednika. Podpira solovec tajnik. Predlog enoglasno sprejet. Premoženja je vsega skupaj \$35.00.

Ker je bil s tem dnevni red izčrpan, se solovec predsednik zahvali zbornici za lep red in medsebojno vzajemnost, ki je vladala na seji ter zaključuje sejo ob 12:45 popoldne.

Joseph Lekšan, predsednik, Fred Krečič, tajnik

P. S.: Vsi udeleženci te seje se prav lepo zahvaljujejo za vso prijaznost in postrežbo, ki smo jo vedno doležni pri naših lovcih in njih kuharicah v Barbertonu. Torej lepa hvala vsem skupaj.

Z gospodom zdravnikom sva imela hude debate. On je trdil svojo, jaz svojo in končno sva zedinila na kompromisu, kot je dandanes navada v diplomatskem svetu, da naj se podvržemo višji inštanci, ki bo izgovorila končno besedo, kaj naj se prav za prav napravi z menoj. Treba je namreč iti pogledat v moje notranje prostore in si tam ogledati teren. Za to je pa treba posebnih priprav in posebno za izvežbanega človeka, ki bi zlezel sam ali poslal v notranjost kakšne svoje instrumentne izvidnice.

Gospod doktor je nato nekoga poklical, bi se mu take vrste človeške napake posebno dopadejo. Takemu pravimo specialist, ali kakor je rekel pesnik Prešernov France: le čevlje sodi naj kopitar, čemer bi rekli naši Meniščarji: praskaj se samo tam, kjer te srbi.

Ker sem že slišal, da so specialisti zelo izurjeni v svoji stroki in tudi zelo izurjeni v razumnosti, me je močno zaskrbelo:

"Jej, koštalo bo, dohtar!" "Aha, ne verjamem, da bi vam zato, ker vas bodo prefrgerali s kaj plačali povrh," meni zdravnik. "V petek popoldne boste šli v bolnišnico, tam boste čez noč, v soboto zjutraj vas bodo pa pregledali. Enkrat popoldne boste pa že lahko doma vpili na otroke."

"Joj, če bom tako naglo odražen, pa ne bo napačno," sem se razveselil. "Če bo trajala tista domača zabava samo čez noč, bo že."

"Le malo potrpite, ne bo šlo tako hitro. To bo šele generalna preiskava, ki naj dožene, če vam kaj fali in če bo potreba kaj rešati, ali si pa samo domišljate, da je kaj napek z vami."

"Da bo treba pod nož?" se na vso moč prestrašim.

"Morda bo treba, morda pa ne, boste že zvedeli. Sicer se pa tako junška oseba, kot ste vi, ne bi smela bati, če je ob nekakšni funtov špeha," me prijazno tolaži telesni svetovalec. Kar raste sem, ko me je učeni gospod tako pohvalil. Saj res, kaj bi se človek ongavil radi tega, če ga je do malo podrezali z nožičkom. Saj poznam Mrs. Verbič iz Ljubljane, ki je bila nič manj kot na sedmih operacijah, pa ji dlanes taka kot kako zauber delo. Pa bi se jaz tresel, ki me je vendar nekaj na vseh straneh in kot mi nevoljivi ljudje dopovedujejo, da je mnogo preveč, meni. Torej le nič strahu, sem si rekel, se lepo zahvali gospodu zdravniku za vso tolažbo in po moč ter se poslovil v sladki nadi, da se ne bova tako kmalu videla. Veste, na Meniškijski reki, da kadar začne človek enkrat hoditi okrog dohtarjev in advokatov, je kmalu po njem. Od te zdravniške preiskave sem se vračal nekako take volje, ko ministri zaveznikov od svojih konferenc: tukaj nič, tam nič. Zaenkrat je bilo še vse dobro, ampak kaj še pride, to je pa durgo.

Generalnem štabu v našem oficij nisem nič povedal, kje sem bil. Nisem hotel, da bi me kdo tolažiti, enčje, saj ne bo nihče, pa tudi nisem hotel, da bi se mi kdo rezal in mi privoščil zagoto, v katero sem zabobal po ukazu in okolstvih in zmeti, naj ga pes potiplje in izkusi, ki si je moral ravno mene izkusi, pa ki je na tem puklasti svetlu še domala 2 milijardi drugih ljudi. Kako, da ravno jaz vas vprašam, pa ki še časa nimam za take domače zabave.

Višarska polena

SPISAL NARTE VELIKONJA

njegov sivi pogled se je od srda in bolesti, ranja in masčevalnosti, od grožnje, od bridke bojni in sovraštva. Sinaha je zala, pa se hipoma zbrala celočna.

"Bo, oče!" je stopila ter ga prijala za roko. "Bo, oče!"

or je otresel njeno roko, da ga je pičil gad. "Me!" je dejal s stur- zaničevanjem, "pusti bo, oče!" je ponovila s kom. "Vaš grunt ne bo pokore za moj greh. Ka- ni daste mojo doto, dam nazaj!" Odločno, kakor pretrgala vso temo obupa

plasti nad seboj, je roko. "Grunt vam in če je to moja smrt!" or je mežikal vanjo ter nos z golo roko. Raz- je videl njive pod seboj; ri oreh je metal mogočo- mo na brazde in trato. nih zadnjih besedah mu kakor blesk preko ob- olajšanja. Začnokal- nio ter se prestopil na nogo.

"Praviš?" je nazadnje sedo. in četudi bo to moja je poudarila razločno ji je trepetal v čudni

"Tine?" je vprašal skoraj ma. "je moja stvar!" ga boš vzela? Ali te vzel?" Neznana skrb je iz njegovega vpraša-

je moja stvar!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

Mohorjev hlapec imel jevega grunta!" "Bo, Franca, samo to da njemu ne daš grun- amo to prišez in imej je zagrlal starec, ki mu roke tresle od neiz- razburjenja. "Samo ezi, pri onem križu vrh ezi, ki sem ga jaz sam tja pri onem križu, da ne bo

XVIII

Blaž se je trudil in blaten pehal po zasneženi cesti proti Sv. Juriju ob Ščavnici. Teden dni je že bil na potu, zmučen, potrjen in obupan v svoji boli.

"To je zadnji Sveti Jurij; če tam ni, so se oni motili!" Iskal je Meto Križnar, ono žensko, ki mu je pisala takrat, ko je Marta Božičeva rodila njegovega otroka. V rokah je tiščal orumeneli papir, ki je bil ves masten od prijemkov, na katerem so se poznali medeži njegovih rok in njegovih žepov.

In ga je bral in so mu lile solze v potoku po velih licih. Dragi moj, ti brezsrčni moj!

Ne morem sama pisati, piše mi Metka. O, kako bi rada zapisala sama. Vem, da ti ne bo prav, da pišem. Toda moram. Ne radi sebe, ki ne maraš več zame. Zakaj ne maraš, sam Bog ve. Ne radi sebe, zaradi otroka. Sina si dobil. Kakšen lep otrok! Če bi ga videl, bi vse pozabil, da sem te kdaj žalila, in bi ga vzel v naročje.

Tako sem sama, tebe ni od nikoder. Na svetega Martina dan je bil in župnik ga je kar sam krstil za Martina. Nič ni pomagalo, Metka mu je botra, za botra pa je bil mežnar, ker drug ni hotel. Jaz bi bila rada, da bi bil Blaž, po tebi, po očetu. Metka je služila z menoj, tista je, ki je takrat imela rumeno jopo, ko sva bila na veselici in si še vprašal, kdo je ona z rumeno jopo. Mežnarju sem poslala za prijaznost in nadlego pet goldinarjev in jih je vzel samo tri, dva je poslal nazaj za Tineta. Ta dva goldinarja sme dala naložiti v hranilnico in Metka mu je dala še pet, da jih ima sedem. Zapisali smo, da jih sme vzeti, ko bo star 24 let. O, če bi ga videl, bi jih dal ti gotovo še sedem. Piši kaj in pridi k nama, ki sva sama. In če me ne bo, usmili se fantka, sinčka.

ljubeče, pozdravljajoče Te žene neporočene. Spodaj je bilo pripisano v naglici:

Slaba je, pridite hitro, rada bi Vas vsaj videla. In Blaž je bil našel pred dnevi pismo med svojim stari- mi papirji, ga del na kolena in go močil s solami ter ves trepetal:

"O, to je dokaz, to je dokaz!" Ko je premagal prvo veselje nad pismom, je zlezel vase ter svinčeno mrmolal stisnil zlo- govaje skozi zobe; in so padali zlogi, mrzli, svinčeno težki, polni trdega, bridkega kesanja, kakor da si trka na prsi:

"In sem šel in sem oba zata- jil in delam pokoro za svoj greh in sem kriv vseh grehov svojega sina. In sem kriv vseh grehov svojega zatajene- ga sina, nesrečnega. O, Sveti, Pravični, kaj bo z mojo dušo. Na kolenih glej, na kolenih! Če jo moram dati v zameno, da rešim sina, vzemi življenje, o ti Sveti, o ti Pravični, o ti Bridki o ti Grozni, ki si me otel iz jame zasutega, ko nisi otel deset družinskih očetov otrokom, ko nisi otel osemnajst šinov materam, ko nisi otel sedem stacev starkam ženam, si me otel. O, ti Grozni, ali si me zato otel, da delam samo pokoro? Ali me nisi otel zato, da rešim sina! In zdaj si mi še poslal dokaz, ki ga zahteva, o ti Predobri, zaradi sina, ki ni kriv sam da ne pozna očeta!"

(Dalje prihodnjič)

Thomas Flower Shop SLOVENSKA CVETLIČARNA CVETLICE ZA VSE SLUČAJE Lepo delo in točna postrežba 14311 ST. CLAIR AVE. TEL. GL 4316

ODPRI SRCE, ODPRI ROKE...

(Nadaljevanje z 2 strani)

število svojih zdravnikov v Jugoslavijo, študirat in pomagat. Bili so tam osem mesecev. Odšli so tja polni navdušenja za Tita. Ko so se vrnili, je eden izmed njih pravil:

"Po nekaj dneh bivanja v Jugoslaviji se je začel v meni dolgotrajen boj, da bi vsaj sam sebi priznal, kako sem razočaran. Saj veste, človek je tak, da le nerad prizna svojo zmoto in svojo zablodo. Toda lastna izkušnja je polagoma zlomila mojo ideološko trdnost. Priznam — globoko sem razočaran. Kar se tam (v Jugoslaviji) dogaja, ne spada v nobeno civilizirano državo. To je jama razbojnikov."

Ampak, ljudje božji, to je vse samo težko branje. Dajmo no še vsaj eno "za špas" povedati! Saj ni, da bi človek kar naprej nosil zamišljen obraz in se nikoli nič ne posmejal.

To veste, da je bil Tito v Pragi. Koder je hodil, kjerkoli se je pokazal, povsod je bil strašno "slovesen". Držal se je kot sam — Goering! No, morebiti pa tako kakor Žukov. Medalij in odlikovanj je imel pa toliko kot oba omenjena skupaj — dokler sta jih imela. Vsa sprednja stran Titovega juna-

škega života je bila pokrita z medaljami. Pa jih še ni bilo dosti. Tudi gospod Beneš je imel eno pripravljeno zanj. Prišel je veličastni trenutek, ko je imel Tito dobiti Benešev medaljo pred tisočero množico navdušene- ga naroda. Stopi gospod Beneš pred Tita, stegne roke, da mu medaljo pripne — takrat pa zapazi, da ni nikjer več "pla- ca" za nadaljnjo medaljo. Išče, išče, gleda, gleda — končno za-

le volitve proglašene "enoglas- nim." Preprosto in pošteno ljudstvo jih je takoj spregle- dalo in spoznalo za komuniste.

Pri prvem razgovoru s pod- pisanim župnim upraviteljem Radoš Martinom so mi komu- nisti prepovedali pod smrtno kaznijo pridigati in govoriti s farani o verskih in političnih zadevah. Od časa do časa mi bodo že oni poslali kako okrož- nico, katero bom moral prebra- ti namesto pridige vernikom med službo božjo, politiko pa bodo že sami vodili. Od vasi smem v razdalji le 3 km: Ver- derberjev mlin v Vrhu ob Kolpi, pa je vsem vaščanom prost, tudi meni. Sicer pa je potreb- na propustnica, ki jo izda taj- nik terenskega odbora, učitelj Lojze Zupanc. — Kakor za vsa- kogar, tako je tudi za me delo obvezno. Če se bom kaj upiral, me bodo kot "belogardista" lik- vidirali. Tako je v župnikovih rokah pela lopata in motika, bat in klavido, vile in grablje, srp in plevečnica. Zaplenili so mi, takoj vso živino (3 krave, 3 ovce in 2 prašiča), do katere sem prišel zakonitim potom in pošteno plačal. Sicer so mi ži- vino "milostno" še nadalje pu- stili, a le v oskrbovanje in pre- povedali pod smrtno kaznijo vsaktero odtujitev.

Prve dni so tudi mene hodili komunisti po dva ali trije s puškami "milostno" in "uljudno" vabiti na mitinge: "Tovariš župnik, da boš tudi prišel na miting!" in pri tem prišli za puško, češ: "Če te ne bo, te bo pa "matilda poljubila." Pozne- je pa so ta vabila vedno bolj opuščali, češ, da to več nima smisla, ker me bodo itak kmalu likvidirali. Na tajnih sejah so me namreč štirikrat obsodili na smrt: "Treba pa je, zaradi javnosti, počakati primerne pri- like ... da jo bo župnik po- prej "kaj zavozil." — Za to tajnost sem izvedel od sosedu Makšeta Antona, očeta 6 otrok in dobrega gospodarja, katere- ga so v začetku vpregli v svoj voz, dne 6. dec. 1942, so ga pa likvidirali, ker se jim je "izne- veril" in je preveč vedel za nji- hovo "rokovnjaštvo."

Komunisti so polagoma "pro- dirali" tudi v okoliške vasi, ko so zavohali, da tam ni nobene- ga okupatorja in prebivalce ter- rorizirali. Prišli so tudi v veli- ko vas Predgrad z nad 400 pre- bivalci — 3 km oddaljeno od Starega trga ob Kolpi — in vso vas strahovali. Posamezno so prihajali celo v Stari trg, kjer je bila močna okupatorska po- sadka, pa za čuda, okupator ni nobenemu niti "lasu skrivil!" pač pa je z daljnostrelnim oro- žjem streljal na okoliške vasi, na mirno prebivalstvo. Zaradi tega so okoliščani zapuščali te vasi in bežali v oddaljenejša vasi. Tako je iz omenjene vasi Predgrad bežalo veliko ljudi čez "Kozice" in "Pargo" v Spodnji Log. V župnišče sem sprejel 13 beguncev: 10 otrok in 3 odrasle osebe. Čez par dni so se vračali, ko se je ozračje nekoliko pomirilo. Omenjeni beg pa se je vršil na sam Bin- koštni praznik, dne 24. maja 1942.

("Matilda" pomeni puška "matildin poljub" pomeni strel, "Kozice," "Parga" pome- ni gorski greben.) Ljudje so hitro zaslutili

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Sedemdeset dni v "komunističnem raju"

Piše Martin Radoš, župnik. Želim da čim širša javnost zve resnico! Pripravljen sem ponoviti pred vsakim objektiv- nim sodiščem vsako trditev, jo zagovarjati in s prisego potr- diti ter s pričami dokazati, v kolikor te še žive ...

Dne 11. maja 1942. je zapu- stila italijanska posadka Spod- nji Log. Dva dni kasneje, 13. maja, so prišli v kraj trije par- tizani, eden s strojnico in dne- vno po dva ali trije, ali pa vsak drugi dan skozi vas, in odhaja- li, seveda z orožjem.

Dne 14. maja je prinesel zad- nji krat pismošča pošto v vas, potem pa nič več. Bili smo od- rezani od sveta.

Partizani so strahovali celo okolico, izsiljevali in itak že pa- sivnem kraju živela in priro- jali mitinge, na katere so z orožjem zganjali stare in mlade oboje- ga spola. Te mitinge so prire- jali večinoma na prostem pred kako hišo na vasi, le redkokdaj v šolski sobi. Na mitingih so med drugim govorili, da so oni kraj "osvobodili" okupatorja (ko nobenega okupatorja v kraju ni bilo); da se morajo vsi prebivalci "izpreobrniti v 100% komuniste, sicer bodo kot "belogardisti" likvidirani; najraje pa so napadali: cer- keve, papeža in škofo, katoliška božja pota, katoliške shode in kongrese Kristusa Kralja, bla- til in zasmehovali kralja Petra II. in pokojnega njegovega očeta Aleksandra; proglašili ko- munistično načelo: Vse je skup- na last! (izvajali pa: "Vse je naše!"). Obetali so, da bo po novem redu, katerega bodo oni upeljali, vse drugače.

Sprva so "vabili" ljudi v go- zdove, kasneje pa nasilno pri- ganjali. Na teh mitingih so se vršile "prve svobodne volitve v Jugoslaviji" (tako so jih oni razglašali), seveda v območju "matild" in "bred." Kandidate so posatvljali sami, ljudem pa zabijavali: Kdor bo glasoval proti, naj se le pazi! Vsak tak bo kot "belogardist" ustreljen. Po tem so se vršile volitve. Volili so vsi navzoči. Prečitali so sami kandidate in rekli: "Kdor je proti naj dvigne ro- ko!" Seveda se nihče ni upal "glasovati" proti. Tako so bi-

Društvo fotografskih ilu- stratorjev je izbralo deset krasotic, iz katerih bodo po- tem ustvarili tako zvano "dream girl." Eno teh kra- sotic nam kaže gornja sli- ka, to je Toni Seven, 21 let- na filmska igralka, ki je bila od sodnikov izbrana radi svojih lepih nog.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Sedemdeset dni v "komunističnem raju"

Piše Martin Radoš, župnik. Želim da čim širša javnost zve resnico! Pripravljen sem ponoviti pred vsakim objektiv- nim sodiščem vsako trditev, jo zagovarjati in s prisego potr- diti ter s pričami dokazati, v kolikor te še žive ...

Dne 11. maja 1942. je zapu- stila italijanska posadka Spod- nji Log. Dva dni kasneje, 13. maja, so prišli v kraj trije par- tizani, eden s strojnico in dne- vno po dva ali trije, ali pa vsak drugi dan skozi vas, in odhaja- li, seveda z orožjem.

Dne 14. maja je prinesel zad- nji krat pismošča pošto v vas, potem pa nič več. Bili smo od- rezani od sveta.

Partizani so strahovali celo okolico, izsiljevali in itak že pa- sivnem kraju živela in priro- jali mitinge, na katere so z orožjem zganjali stare in mlade oboje- ga spola. Te mitinge so prire- jali večinoma na prostem pred kako hišo na vasi, le redkokdaj v šolski sobi. Na mitingih so med drugim govorili, da so oni kraj "osvobodili" okupatorja (ko nobenega okupatorja v kraju ni bilo); da se morajo vsi prebivalci "izpreobrniti v 100% komuniste, sicer bodo kot "belogardisti" likvidirani; najraje pa so napadali: cer- keve, papeža in škofo, katoliška božja pota, katoliške shode in kongrese Kristusa Kralja, bla- til in zasmehovali kralja Petra II. in pokojnega njegovega očeta Aleksandra; proglašili ko- munistično načelo: Vse je skup- na last! (izvajali pa: "Vse je naše!"). Obetali so, da bo po novem redu, katerega bodo oni upeljali, vse drugače.

Sprva so "vabili" ljudi v go- zdove, kasneje pa nasilno pri- ganjali. Na teh mitingih so se vršile "prve svobodne volitve v Jugoslaviji" (tako so jih oni razglašali), seveda v območju "matild" in "bred." Kandidate so posatvljali sami, ljudem pa zabijavali: Kdor bo glasoval proti, naj se le pazi! Vsak tak bo kot "belogardist" ustreljen. Po tem so se vršile volitve. Volili so vsi navzoči. Prečitali so sami kandidate in rekli: "Kdor je proti naj dvigne ro- ko!" Seveda se nihče ni upal "glasovati" proti. Tako so bi-

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni, George (Skeeter) Dickey je z White Sox.

Brat proti bratu. — Ko so newyorški "baseball" igral- ci igrali z chicaskimi White Sox, so gledalci opazili, da bra- ta lovita žogo pri obeh klubih ali timih. Bill Dickey, levi je z Yankeeji in njegov brat, desni

Poslednji dnevi Pompejev

ROMAN

Ena je ovenčala Apecida s žrtvovala na onem prečudnem svežim vencem, najmlajša pa mu je kleče ponudila čašo, v kateri je šumelo in se penilo iskrene vino z otoka Lezba. Mladenč je bil premagan; stegnil je roko in pil in kri mu je začela divje pluti po žilah. Zgrudil se je na prsi vile, ki je sedela poleg njega, iskaje s plavajčimi očmi Arbaca, ki ga je bil pustil v razburjenosti svojih čustev iz vida, zagledavši ga na zgornjem koncu mize na počivalnici, odkoder ga je opazoval z vzpodbujajočim smehljajem na ustnicah. Ni ga zagledal kakor po navadi v temnem, preprostem oblaku, tudi svečano in resno čelo je izgubilo docela. Snežnobelo oblako, z zlatom vezeno in z dragim kamenjem posuto, je odevalo njegovo častljivo postavo. Ovenčan je bil z nekako krono iz smaragdov in rubinov, temnočne kodre pa mu je ovijal venec belih rož. Bil je ves prerojen in pomlajen, kakor Odisej, — v njegovih potezih je bilo zdaj več izraza lepote nego globokega razmišljanja in v vsem tem slikovitem prizoru je bil odličen kakor olimpijski bog.

"Pij — ljubi — veseli se, varovane moj!" je dejal; "ne sramuj se svoje mladosti in svojih nagnjenj. Kar si, to čutiš v svojih žilah — pomisli, kaj bo nekoč iz tebe!"

Pri teh besedah je pokazal z roko proti neki dolbini v zidu, kjer je zagledal na podstavku med Bakhom in Idalijo človeško okostje.

"Ne boj se!" je nadaljeval Egiptan; "oni mračni gost nas spominja le kratkosti življenja. Čujem glas iz negovih košenih ust, ki nam kliče: 'Uživaj!'"

Med tem je več vil obstopilo one kipe. Položile so vence na podstavke, napolnile in izpraznile čaše in pele naslednjo pesem:

Bahhova, himna podobi smrti. V senc temni deželi prebivaš že res, prepeval in pil si nekdanj. Duh tvoj prepojen je le smrti nih čudes, srce pa je naše še zdaj, kadar drhte beži in radosti želi, veselja teh naših nebes. S tem vencem ovenčamo tempel naj tvoj razpali, ki v njem si živel, ko se ti smejal je še čaše napoj, cvet rožin v laseh ti dehtel, in lire nežni glas sladil je srcu čas, ko dan se je združil z nočjo.

Nato se je bližala nova skupina in godba je zasvirala hitreje in živahneje:

Smrt je breg prav teman, ki nam veli: Bodi krmar kesen, veter naj spi!

Venčajte z venci stas, čas in oltar, cvetje je vsaki čas živega dar.

Po kratkem presledku je nadaljevala druga skupina pesem čedalje živahneje:

Življenje je kratko, živite veselo, noben brez poljuba naj hip ne zamre, dokler nam bo cvetje mladosti cvetelo, ljubavi naj biseri v njem se bleste!

Tretje skupina se je približala s polnimi kupami, ki jih je

Krčmar, ki mu je veljala tarobata ljubeznjivost, je bil že v jeseni svoje starosti, vendar še tako močne in atletske zunanosti, da bi se mogel meriti z gladijatorji; toda mišice so se mu skrivale v masti, lica so bila debela in rdeča, a trebuh mu je molel junaški naprej.

"Prepovedujem si take nemumne šale," je zarjul z glasom razkačenega tigra; "moje vino je še predobro za te, ki tako in tako nisi več daleč od spoliarja."

"Le krokaj, le, stari vran!" je odgovoril gladijator s surovim smehom, "še obesi se od jeze, ko boš videl, da dobiš palmo zmage; in ako si priborim denarni dobiček v amfiteatru, bo moja prva zaobljuba Herkulu, da se za vselej odpovem tvoji slabi pijači."

"Čujte ga, čujte — čujte vendar tega skromnega širokousteža! Gotovo je služil pod Bombodihom Kluninstari-disarhidom, je kričal krčmar. "Spor, Niger, Tetraid! On pravi, da vas premaga vse. Toda vsaka vaša mišica, pri bogovih, je sama dovolj močna, da se sprime s celim tem gobezdancem, sicer naj ne razumem nič o areni!"

"Ha!" je rohnal gladijator, rdeč vsled jeze, "naš canista bi vam mogel povedati drugačnih reči o meni."

"Ali govoriš o meni, širokoustni Lidon?" je odgovoril Tetraid besno.

"Ali o meni, ki sem zmagal v petnajstih borbah?" je vprašal orjaški Niger, stopivši pred gladijatorja.

"Ali o meni?" — je vpil Spor iskrenih oči.

"Tiho!" — je odgovoril Lidon, prekrivši roki na prsih in uporno gledaje svoje nasprotnike. "Čas boja se približuje; prihranite si dotlej svoja izzivanja."

"Da, storite tako!" je dejal krčmar; "in ako zate povsem svoj palec, naj mi boginja usode prereže nit življenja."

"Tvojo vrv, hočeš reči," je dejal Lidon zaničljivo; — "tu imaš sester, da si jo kupiš"

Krčmar je hipoma zgrabil pomoljeno mu roko in jo stisnil tako silno, da je brizgnila kri iz prstov na obleko tam okoli stoječih prepiračev.

Ti so udarili v divji smeh.

"Jaz te bom učil, mladi ba-hač, igrati z menoj Macedonca. Nisem kak oslabelel Perzijec, to ti zagotavljam. Kaj, ali se nisi boril dvanajst let s kolo-barjem in ali mi je le enkrat omahnila roka? Ali nisem do-bil palice iz same roke editor-ja v dokaz, da smem počivati na svojih lavorikah? Zdaj pa naj grem v šolo k takemu mla-diču?" — To izgovorivši je sr-dito odpahnil roko.

Gladijator je prenesel divji stisk roke, ne da bi zganil le z mišico in z onim zaničljivim smehljajem, ki je bil tako zelo razkačil krčmarja. Ali komaj je čutil roko prosto, se je vz-pel za napad kakor divja ma-čka Lasje so se mu zježili po-konci in z močnim, presunljivi-m glasom je skočil na svojega nasprotnika s tako silo, da se je ta, čeprav se je postavil kakor Herkul, zgrudil na tla, kamor sta padla oba hkratu s takim ropotom, kakor da se je zruši-la skala.

Krčmar bi si bil prihranil vrv, ki mu jo je bil Lidon tako prijazno nasvetoval, ako bi le še tri minute ležal na tleh. To-da na ta ropot je skočila neka ženska na bojno polje. Ob-darjena je bila z rokami in —

pestmi, ki bi utegnile biti dru-gače sposobne le za nežen ob-jem. Sicer se je pa ta ljubez-njiva pomočnica krčmarja Burbona, kakor on, bojevala pred očmi samega cesarja. In Burbon sam, na borišču nikdar premagani Burbon, je moral čisto, kakor so trdili zlobni je-ziki, prepustiti palmo svoji nežni Stratoniki. Komaj je sladka stvarica opazila, v kako veliki nevarnosti se nahaja njena slabša polovica, in dasi brez drugega orožja, razen one-ga, ki ga jej je podarila mati narava, se je vrgla na gladija-torja, ga objela s svojima suhima rokama in ga v hipu okrenila s telesa svojega moža tako, da so njegove roke tiščale sovražnika le še za vrat. Tako vidimo včasih psa, ki se je zazrzel v svojega padlega tekmeča, postavljati se na zadnji taci. S polovico telesa mirno kreče po zraku, toda gla-va, zobje in kremplji tako ob-delavajo sovražnika, da ju ni-kakor ni mogoče ločiti. Gladi-atorji, navajeni gledati kri in vsled nje še bolj razvneti, so ostali mirni, toda režali so se in divje pogledovali na krvavi vrat krčmarja.

(Dalje prihodnjič)

Tipična Amerikanka. — Mrs. Edna Morrow, stara 21 let iz Pittsburgha je bila izbrana od posadke nosilca letal Puget Sound v San Francisco kot tipično ameriško dekle. Za to izbiro so mornarji poslali sto raznih stik. Njen so-prog ARM-1c Hugh Morrow je napisal 200 besed dolgo priporočilo, zakaj bi njegova soproga morala biti izbrana. Capt. W. F. Roode, poveljnik nosilca je kronal izbrano Mrs. Morrow na ladji, kjer služi tudi njen soprog.

Zaupanje

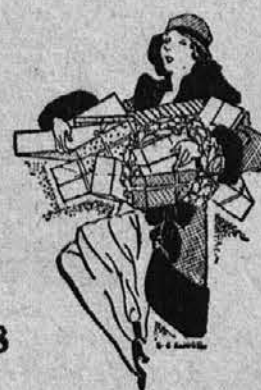

MODRI FRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU S TEM.
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

AUGUST KOLLANDER

V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU

6419 St. Clair Ave., Cleveland 3, O.

HEnderson 4148

NAZNANJA:

DA pošilja denar v vse kraje stare domovine potom na-vadne ali zračne pošte (AIR MAIL) in potom ka-belna. Vsaka pošiljatev je jamčena;

DA prodaja zaboje za pošiljanje hrane in obleke v stari kraj;

DA opravlja notarske posle.

Postrežba pri Kollanderju je vedno točna. Obrnite se nanj v vseh zadevah, ki spadajo v njegov delokrog.

SEDAJ V ZALOGI

za takojšnjo inštalacijo

SONNER GAS CONVERTORS
ZA REZIDENCE IN INDUSTRIJO

POPOLNA ZALOGA
VELIKOSTI
ZA VSAKO GRELNO
ZAHTEVO.

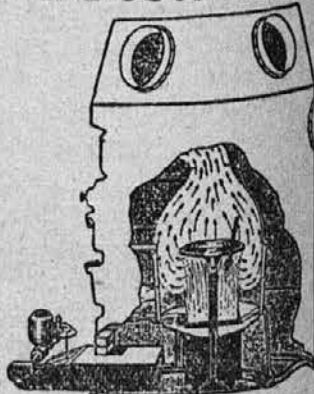
spremenja
furneze za premog
in boilerje
v avtomatično gretje

Kompletno z vsemi
Minneapolis-Honeywell
Kontrolami

POKLIČITE ZA PREGLED IN PRERAČUN

HANN 15505 EUCLID AVE.
At Taylor MU. 4200
Heating & Plumbing Supplies Since 1907

ŠTEFAN M. ROBASH, ZASTOPNIK

1926

1946

V BLAG SPOMIN

DVAJSETE OBLETNICE ODKAR NAS JE ZA
VEDNO ZAPUSTIL NAŠ LJUBLJENI IN
NIKDAR POZABLJEN SOPROG
IN SKRBEŃ OČE

Andrew Krainz

ki ga je Bog poklical k sebi in je za vedno zaspal
dne 17. junija 1926.

Kako lep je mesec junij,
vsa narava ga krasi,
pa za nas je bridki in tužni,
ker nas Ti zapustil si.

Pa leta mnoga nam spomina
na Tebe predragi niso zbrisala,
saj v duhu z nami vedno živiš
in boš do konca naših dni.

Z Bogom Ti vsi želimo,
večni mir in sveti raj,
da bi enkrat se združili
skupaj vsi nad zvezdami.

Zalujoči otsli:

MARY KRAINZ, soproga;
ANDREW in MICHAEL, sinova.

Cleveland, O., 17. junija 1946.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"